МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Випуск 1 (51), 2026

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
“SCIENCE VISION 2035.
МОЛОДЬ ФОРМУЄ МАЙБУТНЄ”

26 березня 2026 р.

Київ
2026

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 5 від 29.04.2026)

Редакційна колегія:

С. В. Храпатий, д-р фіз.-мат. наук, проф.
К. В. Муравйов, д-р юрид. наук, проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
Г. О. Братусь, д-р екон. наук, проф.
І. М. Капеліста, канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк, координатор роботи НТСА МАУП у зв'язку з науково-дослідною частиною
М. І. Данилюк, голова НТСА МАУП, голова НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
В. В. Карцева, заступник голови НТСА МАУП, заступник голови НТСА МАУП ін-ту психології та соціальних наук
М. Бабенко, секретар НТСА МАУП
А. Котляр, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу
В. Грибенюк, голова НТСА МАУП Навчально-наукового ін-ту безпеки
О. Скарлат, голова НТСА МАУП ф-ту дизайну
А. Боженок, голова НТСА МАУП ф-ту комп'ютерно-інформаційних технологій

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.

М58 Наукові праці МАУП / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (51). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2026. 198 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції "Science Vision 2035. Молодь формує майбутнє" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 26 березня 2026 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з таких проблематик: молодіжні наукові візії розвитку сучасного бізнесу; психологія і соціальні науки майбутнього: молодь як рушій інновацій; роль молоді у забезпеченні безпеки та дотриманні прав людини в Україні; дизайн у контексті суспільних та технологічних трансформацій; сучасні цифрові виклики: доброчесність, ШІ та відкриті технології.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться висвітленими темами молодіжної науки в Україні.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*

УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2026

Ю. С. Толочко
Психологічні особливості адаптації молодих військовослужбовців до умов військової служби *98*

М. О. Яценко
Візія 2035: від адаптації до преадаптації *100*

М. Данилюк
Мова цифрової молоді як інструмент соціальних інновацій: психолінгвістичний вимір *102*

РОЛЬ МОЛОДІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ТА ДОТРИМАННІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

О. Г. Дацюк
Цифрові інструменти публічного управління у забезпеченні прав людини та громадської безпеки *104*

В. Ю. Кісілевич
Роль молоді у забезпеченні безпеки та прав людини в Україні: значення інституту студентського (молодіжного) омбудсмана *106*

В. С. Колісник, А. Л. Харитонова
Роль молодіжних організацій в утвердженні української національної та громадянської ідентичності *109*

Д. В. Лотарєва
Молодь як активний суб'єкт забезпечення безпеки та дотримання прав людини в Україні *111*

К. В. Мітченко
Молодь як суб'єкт релігійної безпеки: трансформація ПЦУ в сучасний інструмент громадянської згуртованості *113*

Р. О. Остапенко
Роль молоді у формуванні безпекової політики держави в умовах сучасних викликів *116*

К. О. Пранович
Особиста відповідальність молоді за безпеку освітнього середовища під час воєнного стану *118*

О. А. Присяжнюк
Участь молоді у забезпеченні дотримання прав людини в системі публічного управління *120*

Д. Р. Рилєєв
Роль курсантів державної служби України з надзвичайних ситуацій у підтримці безпеки в українському суспільстві *123*

М. О. Цапов
Правові засади участі молоді у державній політиці інформаційної безпеки *125*

О. Г. ДАЦЮК
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 281 "Публічне управління та адміністрування",
ННІУЕБ, Міжрегіональна Академія управління персоналом

Науковий керівник:
А. А. ТЕЛЕНДІЙ
канд. наук з держ. упр.,
ННІУЕБ, Міжрегіональна Академія управління персоналом
ORCID: 0009-0007-7436-7373

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

У сучасних умовах цифрової трансформації держави публічне управління все активніше використовує електронні сервіси, державні інформаційні системи, цифрові платформи взаємодії з громадянами та засоби аналітичної обробки даних. Такі інструменти стають не лише способом підвищення адміністративної ефективності, а й важливим механізмом забезпечення прав людини, доступу до послуг, відкритості влади та належного реагування на суспільні загрози. Їх значення особливо зростає в умовах воєнних, інформаційних і соціальних викликів, коли швидкість прийняття рішень і якість комунікації між державою та громадянами набувають вирішального значення [1; 3; 4].

До основних цифрових інструментів у системі публічного управління належать електронні публічні послуги, електронні звернення, реєстри, сервіси електронної ідентифікації, офіційні портали органів влади, відкриті дані та канали зворотного зв'язку. Їх використання зменшує бюрократичні бар'єри, полегшує доступ людини до адміністративних процедур, підвищує прозорість роботи органів влади та створює більш зручні умови для реалізації законних прав і інтересів. Цифровізація у цьому сенсі сприяє зміц-

ненню людиноцентричного підходу, за якого держава орієнтується не лише на формальне виконання процедур, а й на реальні потреби громадян [1; 3].

У сфері забезпечення прав людини цифрові інструменти мають цінність насамперед тому, що розширюють можливості людини у взаємодії з державою. Вони дають змогу оперативно отримувати інформацію, подавати документи, відстежувати стан розгляду звернень і користуватися послугами незалежно від місця перебування. Водночас цифрове середовище повинно ґрунтуватися на принципах законності, рівного доступу, недискримінації та захисту персональних даних. Без дотримання цих умов технологічні рішення можуть створювати нові бар'єри або навіть порушувати окремі права, зокрема право на приватність та безпеку персональної інформації [1; 2].

Не менш важливими є цифрові інструменти у сфері громадської безпеки. Йдеться про системи оперативного сповіщення населення, цифрові канали кризової комунікації, міжвідомчий обмін даними, інструменти моніторингу ризиків і сервіси інформування про надзвичайні події. За належного правового регулювання вони дають змогу підвищити оперативність реагування, покращити координацію між органами влади та посилити захищеність громадян. Водночас безпекова функція держави не повинна реалізовуватися шляхом надмірного контролю, непрозорого збору інформації чи обмеження прав без достатніх правових підстав [2; 4].

Серед основних проблем цифровізації публічного управління варто виокремити цифрову нерівність, недостатній рівень цифрової грамотності частини населення, технічні збої, кіберзагрози та ризики неправомірного використання персональних даних. Саме тому впровадження цифрових інструментів має супроводжуватися розвитком захищеної інфраструктури, удосконаленням нормативно-правової бази, аудитом цифрових рішень, навчанням публічних службовців і забезпеченням доступності сервісів для різних соціальних груп. Лише поєднання технологічної інноваційності з правовими гарантіями здатне забезпечити баланс між ефективністю управління, правами людини та громадською безпекою [2–4].

Отже, цифрові інструменти публічного управління є важливим ресурсом модернізації держави, підвищення відкритості влади, доступності публічних послуг та ефективності безпекового реагування. Проте їх результативність визначається не лише технічними можливостями, а й відповідністю конституційним засадам, принципам законності, захисту персональних даних і людиноцентричності. Перспективи розвитку цієї сфери в Україні пов'язані з подальшим упровадженням безпечних, доступних і правомірних цифрових рішень, які одночасно зміцнюватимуть як права людини, так і громадську безпеку.

Джерела

1. Конституція України : Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних "Законодавство України". *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр.

2. Про захист персональних даних : Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI // База даних "Законодавство України". *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/2297-17.
3. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг : Закон України від 15.07.2021 № 1689-IX // База даних "Законодавство України". *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/1689-20.
4. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII // База даних "Законодавство України". *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/2469-19.

В. Ю. КІСІЛЕВИЧ

здобувач другого курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, спеціальність "Право",
Хмельницький інститут імені Блаженнішого Володимира, Митрополита Київського і всієї України Міжрегіональної Академії управління персоналом

Науковий керівник:
А. В. АВСІЄВИЧ
д-р філософії в галузі права (PhD, доцент кафедри права та правоохоронної діяльності
Хмельницький інститут імені Блаженнішого Володимира, Митрополита Київського і всієї України Міжрегіональної Академії управління персоналом
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8192-8569

РОЛЬ МОЛОДІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ТА ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ: ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУТУ СТУДЕНТСЬКОГО (МОЛОДІЖНОГО) ОМБУДСМАНА

Завжди молоде покоління є активною частиною суспільства, так званою рушійною силою змін, яке здатне впливати на формування правової культури, поширення ідей справедливості, демократизму та незалежності в Україні. У сучасних умовах, Україна переживає складні соціальні та безпекові виклики, роль молоді значно зростає. Молоді люди беруть участь у всіх процесах суспільства, а саме у волонтерських та громадських ініціативах та сприяють зміцненню суспільства. Крім того, молодь активно долучається до розвитку громадянської свідомості.

Важливою складовою демократичного суспільства є захист прав та інтересів особи за який відповідає в Україні Уповноважений Верховної Ради з прав людини — Омбудсман. Парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини [1]. З липня 2022 року Ом-